

Take2Tango Broadcasting

Trang Chính Tham Luận Tài Liệu Diễn Đàn Tango's Blog

ĐÀN NGANG CUNG - 1/22/2009 1:56:53 PM

Chút Tâm Tình Với Các Em Trong Hội VAALA Qua Cuộc Triển Lãm F.O.B Tại Santa Ana

Nguyễn Hà

Các em rất thương mến,

Xin được gửi tới các em những tâm tình chân thành nhất của một người đồng hương đã có tuổi, đã sinh ra và lớn lên, đồng thời với chiều dài lịch sử có quá nhiều thăng trầm của dân tộc Việt Nam chúng ta. Có nghĩa là bản thân của chúng tôi đã được may mắn mắt thấy tai nghe với biết bao niềm cảm xúc sâu thẳm trước hầu hết những biến cố biển dâu, những vui buồn vinh nhục của quê hương và đồng bào của chúng ta trên khắp ba miền Nam, Trung, Bắc ngay từ lúc vừa được sinh ra vào đúng nạn đói năm Ất Dậu xảy ra bởi mưa đỏ đen tối của bọn thổ phi Nhật, rồi đến cuộc di cư 54 vào miền Nam tìm tự do cho đến ngày miền Nam của chúng ta bị lọt vào ách thống trị ghê hồn của đảng Cộng Sản Việt Nam bởi sự phản phúc trắng trợn của đồng minh nhà Trắng (không phải do tất cả dân chúng Hoa Kỳ), mà người thủ lĩnh Việt Cộng đã được đồng bọn của họ không tiếc lời tôn vinh và thần thánh hóa một cách vừa ngu si vừa trắng trợn. Đó là ông Hồ Chí Minh, nay đã khuất núi. Ngày nay, chế độ đó có nhãn hiệu gọi là Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đang cai trị quê hương đất nước mến yêu của chúng ta một cách quá lạc hậu, sai lầm nhưng cũng không thiếu những mưa mô cực kỳ gian manh quỷ quyệt của một số ít người lãnh đạo chỉ biết quen thói kiêu căng, tham lam vọng tưởng và thoái hóa một cách rất đáng thương. Chính vì vậy mà nước Việt Nam của chúng ta sau 34 năm dưới ách thống trị của tập đoàn Việt Cộng này, ngày hôm nay đang tiến dần đến nhiều thảm họa đau lòng như:

* Lãnh thổ, lãnh hải, là công lao gầy dựng và bảo vệ qua bao đời của cha ông chúng ta, nay càng ngày càng bị chia cắt, càng lúc càng bị mất dần theo ý đồ thôn tính, xâm chiếm của Tàu Cộng, trong khi những người cầm quyền thì vẫn thần nhiên ngậm miệng ăn tiền, vẫn tuyên bố, ăn nói theo kiểu dao to búa lớn với cung cách làm ăn cư xử quê mùa lật lọng và không hề ngần ngại tung ra những tuyệt chiêu bịp bợm huênh hoang khoác lác coi trời bằng vung theo kiểu “đỉnh cao trí tuệ” mà chính bản thân của chúng đã tự biết, đó là con đường dẫn tới thảm họa thoái trào, diệt vong.

* Nội tình ba miền đất nước của chúng ta càng lúc càng trở nên nghèo nàn lạc hậu, không thấy có dấu hiệu được cải tiến, được nâng cấp một cách có thiện chí chân thành và đúng mức ở tương lai. Tuy ở một vài nơi, một vài hình ảnh văn minh hiện đại sung túc mà chúng ta

thường nhìn thấy tại các thành phố, các thị trấn du lịch hay những nơi ăn chơi khuê các, đâu có thể nào đem lại lợi ích thiết thực hay no đủ thật sự từ thành thị cho đến thôn quê, cho hơn 80 triệu người dân càng lúc càng đói nghèo, càng lúc càng kiệt quệ, càng lúc càng phải đau khổ ngậm đắng nuốt cay, cam tâm chịu khổ, chịu đói, đến nỗi họ thường xuyên đối diện và phải tự giải quyết lấy những hậu quả do thiên tai bão lụt, những bất công của một xã hội bắt nguồn từ cách cai trị vừa thiếu văn hóa tiến bộ vừa chủ quan phách lối theo kiểu ếch ngồi đáy giếng của hệ thống trị dân cả vú lấp miệng em theo kiểu “già đòn non lẽ, đánh khèo thì kinh”, vốn là thói quen cố hữu của người Cộng Sản, cùng với tật nói phét thành thần và cực kỳ kiêu mạn.

* Bài viết này không có chủ đích “nói xấu” người Cộng Sản, vì đã có nhiều tác giả, nhiều sách báo và nhiều người nói tới rồi, cho nên không có chỗ cho những đặc tính khôi hài của Vẹm, nó chỉ có mục đích tâm tình thân ái với những người em Việt Nam còn ít tuổi của chúng tôi trước một việc làm thiếu chín chắn, nên mới khơi động lại vết thương quá đau khổ của cả một cộng đồng, từ đó, mới ra nông nổi, rất đáng tiếc cho các em.

Các em “trí thức trẻ” thân mến!

Ông Bà của chúng ta thường nói: “ăn chưa no lo chưa tới” là để ứng dụng trong trường hợp đại đột này của các em, khi các em tuổi đời còn non nớt, trí tuệ còn trong thời kỳ tiếp thu, thai nghén, kinh nghiệm trường đời và nhất là kinh nghiệm máu xương với Việt Cộng trong con người của các em coi như hoàn toàn chưa có gì cả, bởi vì hồi biến cố tháng Tư, các em đã theo chân cha mẹ “cao chạy xa bay” ra nước ngoài, ngay từ khi các em còn tấm bé, hóa nên, các em mới là những người “chưa thấy quan tài nên chưa đổ lệ”.

Có điều hơi lạ, là các em mệnh danh mình là những “trí thức trẻ”, mà sao các em lại không biết tới hay cố tình lờ đi những hệ quả quá thương tâm mà quê hương đất nước và đồng bào của chúng ta đã và đang hàng ngày phải gánh chịu từ lúc đảng Cộng Sản Việt Nam, nhờ may mắn bởi sự phản thùng trắng trợn của đồng minh, cho nên chúng mới tiếp thu được miền Nam để cài đặt ách thống trị, để mạnh miệng khoe khoang nói phét như cuội mà chính các em, cho dù đã thấy, đã biết, nhưng vì nhẹ dạ, vì bản chất bướng bỉnh của tuổi trẻ thường đại khờ và kiêu ngạo, coi trời bằng vung, vì lỡ ăn phải bả hư danh của bộ máy tuyên truyền với biệt tài bịp bợm vô tiền khoáng hậu của Việt Cộng, cho nên, các em mới dễ dàng bị khuyến dụ, vợi vàng rủ nhau hành động một cách hồ đồ, thách thức như các em đang làm, qua việc tổ chức triển lãm nghệ thuật F.O.B II dưới danh nghĩa của những người “trí thức trẻ”. Nhóm chữ “trí thức trẻ” mà các em tự ý nói ra, vô hình chung khơi dậy trong tâm trí của tuyệt đại đa số những người tỵ nạn Cộng sản lớn tuổi như cha anh của các em một sự so sánh rất thực tế rằng, nếu chính các em còn ở lại quê nhà dưới chế độ Cộng sản kể từ tháng 04/75, nếu cha mẹ của các em, hoặc bằng phương cách nào đó quyết phải đào tẩu ra khỏi nước để trốn chạy Cộng Sản vào thời đó, chẳng hạn như di tản bằng máy bay hồi năm 75, hoặc bằng đường bộ, đường biển trong những năm tháng sau đó cho đến ngay cả bây giờ, để gì các em được mặc nhiên ăn học thành tài, được hấp thụ những tinh hoa của thế giới văn minh tiến bộ, được đãi ngộ để mở mang kiến thức giáo dục, am tường ngôn ngữ nước ngoài để các em nghiêm nhiên trở thành những người “trí thức trẻ” như các em đã tự đề cao, tự xưng tụng, để rồi các em vênh váo thực hiện một việc làm hết sức ấu trĩ và thật đáng xấu hổ như các em đã tổ chức cuộc triển lãm F.O.B “nghệ thuật lên tiếng”, đúng theo đường hướng, chủ đích và chỉ thị của Việt Cộng, các em còn tập tành thói gian trá của Việt Cộng, ngụy biện rằng đó là một phương cách lên tiếng của vai trò nghệ thuật. Các em nghĩ kỹ lại đi. Nếu các em không theo chân cha mẹ của các em nhanh chóng chạy ra nước ngoài mà ở lại trong nước cho đến bây giờ, thì thử hỏi, các em sẽ là những con người như thế nào dưới chế độ Cộng Sản, chứ làm sao các em có thể trở thành những người “trí thức trẻ” như các em thường ngạo nghễ vỗ ngực xưng tên?

088166231

Nếu các em còn kẹt lại quê nhà như số phận của mấy chục triệu giới trẻ đồng trang lứa với các em hiện nay vẫn đang còn ở trong nước, các em sẽ chỉ là những con người lam lũ không có tương lai, may mắn lắm, các em cũng chỉ là những công nhân viên hay những chuyên viên hạng bét với số lương ba cọc ba đồng, trong một đất nước nghèo nàn lạc hậu với bản chất thích khoe khoang kiêu mạn? Làm gì các em được giỏi giang, được am tường ngoại ngữ, am tường những tiến bộ kỹ thuật hiện đại hay là am tường về luật pháp với tu chính án số 1 của Hoa kỳ để cho các em tìm ra kẽ hở, mà lạm dụng quyền tự do như các em đang lạm dụng để nổi giáo cho giặc, để gây phiền lòng, khơi lại vết thương đau thống thiết của bao nhiêu nạn nhân Cộng Sản, của bao nhiêu oan hồn trên biển cả, trong lao tù Cộng Sản hoặc là nạn nhân của những sui rủi thảm thương, của những hoạn nạn đau buồn tủi nhục không thể nào tả xiết được.

Các em hãy chỉ cho chúng tôi thấy có bao nhiêu người trẻ ở trong nước dám đứng ra làm hoặc có thể làm được những công việc đầy tự do như các em đang làm ở Santa Ana? Các em dám ngang nhiên làm công việc tuyên truyền và bênh vực cho Cộng Sản, cho tội đồ Hồ Chí Minh như các em đang làm, các em có dám và có thể làm một việc tương tự như vậy tại Việt Nam hay không? Nếu các em may mắn hơn chút nữa để biết được một cách rõ ràng rằng, Hồ Chí Minh, thực chất, hần chỉ là một tên tồ đồ của dân tộc, chỉ là một tên hèn mọn khom lưng cúi đầu làm tôi mọi tay sai cho ngoại bang qua việc làm gián điệp cho Mỹ, làm chó săn cho Pháp, làm đầu nậu cho Nga, làm một tên mưu sĩ, cầu cạnh quyền lực cùng những tham vọng cho cá nhân, sẵn sàng đưa cả nước Việt Nam thân yêu của chúng ta vào trong xích xiềng nô lệ của chủ thuyết Mác Xí Lê Nin cho đến hôm nay. Đó là chưa nói đến những hành vi dâm loạn bại hoại vô nhân tính của Hồ Chí Minh trước kia từng có vợ đầm ở Pháp, vợ Tàu ở Trung Hoa, còn vô lương tâm cướp luôn vợ của chính đồng chí của mình, hoặc hiếp dâm hết người này đến người khác, rồi cho người thủ tiêu, giết chết dẫu xác người ta đi cho êm chuyện (các em có thể dễ dàng sưu tập những tài liệu có thật này của Hồ Chí Minh tại các nhà sách ở Mỹ, ở Nga, ở Tàu, hoặc nếu các em giỏi như là những "trí thức trẻ" như các em tự khoe, các em hãy liên lạc thẳng với cơ quan tình báo CIA của Mỹ hoặc KGB của Nga, các em sẽ biết rõ Hồ Chí Minh là loại người dạ thú như thế nào, văn hóa, trình độ, nhân cách đạo đức và phẩm hạnh của ông ta ra sao! Thực chất, Hồ Chí Minh chỉ là một con người làm chính trị xảo trá, đầy tham vọng, dâm dăng, mưu mô quỷ quyệt, và hiện nay vẫn còn được các thủ hạ tham quyền cố vị của ông ta bưng bít và cố tình đánh bóng để chúng tự củng cố quyền lực, làm sai lệch tất cả sự thật về một con người cực kỳ gian manh độc ác, dâm loạn và đê tiện. Một tên tội đồ của dân tộc Việt. Hồ Chí Minh, thực sự chỉ là một công dân bất xứng nhất trong các công dân bất xứng của đại gia đình oai hùng Lạc Việt.

Mặt khác, chúng tôi xin một lần nữa, nhắc cho các em biết rằng, trong bao thế kỷ dựng nước, và gìn giữ giang san đất Việt, trải qua một ngàn năm nô lệ giặc Tàu, một trăm năm nô lệ giặc Tây, thời gian còn lại cho đến hôm nay, đất nước Việt Nam của chúng ta chưa có bao giờ được thực sự thoát khỏi tiềm năng chi phối và lạm dụng của những thế lực ngoại bang đâu...

Nhưng, có bao giờ các em thấy giải giang sơn gấm vóc tuyệt vời và vô cùng thân yêu của cha ông chúng ta để lại, bị mất đi một tấc đất nào chưa? Có bao giờ người phụ nữ chân chất hiền lành thủy chung nhân hậu của nước ta phải cắn răng rời xa quê hương đất mẹ để đi làm nô lệ tình dục cho các nước ngoại bang để kiếm miếng cơm manh áo chưa? Có bao giờ nền tảng luân thường đạo lý của con Hồng cháu Lạc bị xâm phạm và bị đảo lộn một cách ê chề như hiện giờ dưới cách thức cai trị đần độn và vô trách nhiệm của Việt Cộng như bây giờ chưa?

Dù các em có giỏi nguy biện như thế nào đi chăng nữa, dù các em đã lỡ ăn phải bả thâm độc của Việt Cộng đến đâu đi chăng nữa, nhưng nhờ đã được sống trong một đất nước vừa sung

túc giàu có, vừa được tự do văn minh hiện đại nhất như ở nước Mỹ, chắc chắn các em đã được học hỏi, đã được tiếp cận, đã được thấy và biết rất nhiều điều, rất nhiều sự việc mà nếu các em còn đang ở Việt Nam, đang sống trong phạm trù bưng bít và cực kỳ độc đoán của đám người cai trị là Cộng sản Việt Nam, thì hẳn nhiên, cho đến ngày chết, các em cũng sẽ không bao giờ được thấy, được biết cái gọi là sự thật, chẳng hạn như lịch sử về một con người gian manh hết thuốc chữa như Hồ Chí Minh là một biểu dụ cụ thể. Tất cả mọi sự thật về con ngư ời gian hùng đại ác này đã bị đám đàn em lưu manh của hắn dàn cảnh, bóp méo một cách vô cùng sai lệch, bĩ ổi để làm cho các thế hệ sau bị rơi vào mê hồn trận, trở nên mù quáng, tôn thờ tên giặc Hồ y hệt như các em hôm nay.

Có thể nào các em được quyền nói, được quyền biểu lộ hay được làm những điều mà nhà cầm quyền cho phép các em làm như những điều ở trên đất Mỹ này không? Không! Đoan chắc là không thể nào xảy ra dưới chế độ cai trị của Việt Cộng. Chúng tôi thách thức các em hãy thử về Việt Nam làm một công việc tuyên dương lá cờ vàng ba sọc đỏ tương tự như các em đang tuyên dương lá cờ máu của chúng ở Mỹ như các em đang làm. Một chút xíu đó thôi, với tất cả sự công bằng vô tư cho chế độ Việt Nam Cộng Hòa tại Sài Gòn hay Hà Nội. Nếu các em có thể làm được như vậy. Người viết bài này sẵn sàng xin quỳ gối chấp tay xá các em đủ ba xá thán phục. Nhất là, các em, nếu không phải là con cái của cán bộ đảng viên, thì số phận hẩm hiu đen tối của các em trong xã hội Việt Cộng xem như đã được định đoạt, đừng nói chi đến việc được tự nhiên ăn học cho thành tài, tiếng Anh hay ngoại ngữ nói như gió để cho các em láo lếu, lên mặt lừng lẫy, ngoác miệng ra dè bĩ cộng đồng và còn hỗn hào ngụy biện một cách vô phép vô tắc như các em đang làm ở Santa Ana. Các em quả thật là những đứa con bất hiếu, bất kính với vong linh của phụ thân của các em nay đã khuất núi, vẫn không thể được như các vong linh khác yên ổn ngậm cười nơi chín suối. Tội lỗi do sự mù quáng sai lầm của các em lớn lao biết chừng nào!

Còn một điều nữa, xin các em cứ suy nghĩ một cách vô tư và công bằng khi so sánh đời sống và tương lai của những người trẻ ở trong nước và những người trẻ ở các nước tự do tân tiến, các em sẽ nhận thấy một cái hố cách biệt khiến cho tất cả chúng ta phải cau mày tội nghiệp hay là trong lòng dấy lên một cơn sóng ngầm tràn đầy tiếc nuối đến nhức nhối ê chề cho số phận hẩm hiu của những người trẻ vốn có rất nhiều tiềm năng đó.

Như các em đã biết đó! Ở nước Mỹ thì không cần phải làm một cuộc thống kê nào, người ta cũng thấy quá rõ là hàng năm, đã có biết bao nhiêu thanh niên thiếu nữ Việt Nam tỵ nạn ở khắp các tiểu bang ra trường đều thành công trên tất cả mọi lãnh vực, để trở thành những con người thật sự có tài năng kiến thức, sẽ nắm giữ một tương lai thành đạt rực rỡ với một hứa hẹn chắc chắn cho chính bản thân của những người trẻ này, rồi đây, họ sẽ là những con người giàu sang phú quý không hề thua kém bất cứ người dân của nước nào, kể cả với người dân bản xứ. Đó là chưa nói đến những thành đạt phi thường của những cá nhân Việt Nam lưu vong trong vai trò là những khoa học gia, những chính trị gia, những chuyên viên khoa học thượng thặng cho đến những người lãnh đạo trẻ trung của cường quốc này, mà những cá nhân đó xuất phát từ chính những gia đình của người Việt Nam tỵ nạn, chỉ là dù lâu hay mau, dù sớm hay muộn mà thôi. Tất cả, rồi họ cũng sẽ thành tài khi họ quyết tâm học hành dùi mài đèn sách. Họ sẽ không thể nào cúi đầu sống làm lũi với một tương lai cầu may đen tối theo cách thức phải thi thố tất cả những sự gian dối mách mung như ở dưới chế độ khép kín và ngu dân của Việt Cộng.

Gần như là một hiện tượng nở rộ như những chùm pháo bông rực rỡ, khi chúng ta nhìn thấy có những cá nhân thuộc thành phần tuổi trẻ Việt Nam thành đạt phi thường với nhiều tước vị quan trọng vào bậc nhất nhì, hay tham chính trong guồng máy lãnh đạo của Hoa Kỳ, của Đức quốc, của Úc Châu, của Pháp quốc, của Hòa Lan, Thụy Điển, v.v. và v.v... Chúng tôi xin các em hãy trả lời trước câu hỏi, nếu những người trẻ tuổi này như chính các

em, sinh sống và trưởng thành tại Việt Nam do đảng Cộng Sản Việt Nam nuôi dưỡng và lãnh đạo, thì tương lai của giới trẻ sẽ đi về đâu? Chắc chắn là họ sẽ đi về sự lạc hậu, đói nghèo, ngu dốt của hàng trăm năm trước.

Ba mươi bốn năm cầm quyền của đảng Cộng Sản Việt Nam đã cho chúng ta, trong đó, có các em câu trả lời quá xác thực đó.

Câu chuyện tâm tình này, viết đến đây, thiết nghĩ cũng đã có thể tạm ngừng được để khỏi làm phao phí thời gian của quý độc giả. Chúng tôi vừa nhận được nguồn tin cho biết, thành phố Santa Ana đã ra lệnh đóng cửa cái cơ sở gọi là VAALA do các em xin phép để rồi lươn lẹo, làm những chuyện trái phép như cuộc triển lãm FOB 2, tức là Art speaks của các em. Và đối với các em, là những người đã ngạo mạn chủ trương thực hiện cuộc triển lãm rất đáng phê phán kia. Lẽ dĩ nhiên, trong tâm tình chân thành và cởi mở, người viết thật sự không có ý làm tổn thương lòng tự cao tự trọng ở các em, chúng tôi chỉ nhắc nhở các em một điều, là các em nên suy nghĩ lại, đừng tự hào vật, chỉ nên sáng suốt thận trọng, công bình và vô tư trước công việc sai quấy mà các em đang làm với những tư duy rất cần được chỉnh đốn cho chín chắn và tránh những mê sảng đáng tiếc hoặc rất không cần thiết của các em.

Chúng tôi biết, tuổi trẻ thường có nhiều nhiệt tâm và lòng tự hào. Nhưng những nhiệt tâm đó, nếu không xử dụng đúng chỗ, e rằng sẽ phung phí đến tương lai của cả một đời người, nhìn xa hơn chút nữa, là cả một thế hệ thanh niên sẽ bị sai lạc, đưa đến sự bế tắc và bị đào thải một cách vô cùng đáng tiếc.

Quả nhiên, quyền tự do phát biểu vốn là một đặc quyền của từng cá nhân. Nó nhất định phải được tôn trọng một cách tuyệt đối. Nhưng điều đó, các em nên nhớ, chỉ có thể có được tại đất nước Hoa Kỳ. Vốn không thể nào có ở các nước Cộng Sản, lại càng không thể có ở nước Cộng Sản Việt Nam vốn đầy chậm tiến, bảo thủ và kiêu ngạo.

Nói thật, các em muốn nghĩ thế nào, nói thế nào cũng được. Nhưng các em tuyệt đối không được xúc phạm đến những vết thương rất độc hại của tất cả những người Việt Nam tỵ nạn Cộng sản, trong đó, nhất định có cả gia đình thân tộc của các em. Thân phụ của em Lê Đình Y-Sa, một người đã quá cố Lê Đình Điều, là một biểu dụ quá rõ ràng. Ông ta cũng từng phải di cư lánh nạn Cộng Sản miền Bắc, lớn lên, sinh sống, chia xẻ, chịu đựng những thăng trầm vinh nhục trong bao nhiêu năm dài ở miền Nam, cho đến ngày miền Nam bị phản bội, ông cũng phải chịu tù tội đọa đày, rồi cũng phải bỏ vợ con, trong đó có cả đứa con nít tên Lê Đình Y Sa kính hoàng tìm đất lưu vong, sau khi ông ta ném đủ những chua cay ngọt bùi của một con dân trong một đất nước đầy biến động. Chắc chắn, Lê Đình Điều cũng đã bao phen trần trở muộn phiền, cũng dạt dào yêu thương đất nước và những đồng bào ruột thịt khốn khổ của ông kể từ lúc Việt Cộng tràn vào với nhà tan cửa nát, với lao ngục tù đày, với khánh kiệt toàn bộ về tinh thần đến vật chất, với những chia ly tang tóc, hận thù, đói rách tả tơi mà những đồng bào nạn nhân của ông ta không được quyền lên tiếng nói, với những áp bức, chiếm đoạt, trả thù, con mất cha, vợ mất chồng, cực kỳ gian nguy trên biển khơi đường bộ, hãm hiếp giết chóc thảm thương. May mà vợ con của Lê Đình Điều chưa bị đám cán bộ Việt Cộng từ miền Bắc tiến vào tiếp thu miền Nam, xua đuổi vợ con của ông ta ra khỏi nhà. May mà vợ và con gái của Lê Đình Điều chưa bị đám dã thú tham lam miền Bắc đè ra hãm hiếp chiếm đoạt như chúng đã làm với nhiều gia đình vợ con lính Ngụy. May mà vợ và con gái của Lê Đình Điều chưa bị đám hải tặc hoang tàn đè ra hãm hiếp, dày vò cho chết lên chết xuống vào thời kỳ suy tàn đó.

Xin giả dụ, nếu trong gia đình của Y-Sa Lê Đình có người cha là Lê Đình Điều bị đánh lừa đưa đi cải tạo có mười ngày rồi sau đó, là chính thức đi tù, biệt lập từ năm này đến năm khác, trong khi đó, người vợ yếu đuối của ông ta ở nhà với bầy con còn nhỏ dại, trong đó có

Lê Đình Y-Sa bị chính những người đến tiếp thu buộc phải bồng bế nhau ra khỏi nhà cho họ chiếm ngụ, hoặc lại còn bị hăm dọa hà hiếp, bị cưỡng bức xác thân để trao đổi này nọ, thì ngày nay Y-Sa Lê Đình nghĩ sao?.

Chắc chắn là chịu không nổi thì phải chấp nhận, nếu không sẽ phải tìm mọi cách để vượt chết đi tìm tự do để rồi giống như hàng bao nhiêu thảm cảnh xảy ra cho những mảnh đời bất hạnh như thế giới đã thấy, là chết đói chết khát trên biển khơi. Hải tặc tìm đến thay phiên nhau đến cướp bóc hoành hành, hăm hiếp vô lương tâm, giết chóc vô nhân đạo không có tính người. Thử hỏi, cho dù các em lúc đó còn nhỏ chưa biết gì, thì bây giờ các em cũng nên hỏi lại thân nhân của mình hoặc chịu khó sưu tầm sách sử để biết rằng, đối với Cộng Sản Việt Nam, các em phải biết những mưu thần chước quỷ của chúng để tự nhắc nhở bản thân, đừng bội phản lại cha ông của mình mà nên hết sức thận trọng, đừng nhẹ dạ, đừng nghe lời xúi dục hay đừng vì được chúng cho ăn bánh vẽ, đừng vì tự ái cá nhân, vì anh hùng tính hoặc ỷ vào chút học thức hay hiểu biết non nớt của mình rồi trở nên khinh mạn đồng bào hay miệt thị những lý tưởng, những vết thương không bao giờ có thể chữa lành được của những người đồng hương đáng tuổi cha chú của mình để mà gây ra những sự việc vô cùng đáng tiếc để rồi cuối cùng, các em sẽ thu được gì? Đảng Cộng Sản Việt Nam ở trong nước sẽ thưởng công cho các em những gì? Nếu vậy, đây sẽ là một ý nghĩ sai lầm nghiêm trọng thực sự, vô cùng tai hại cho tương lai và sự nghiệp của các em sau này. Nếu các em cho rằng Cộng sản Việt Nam là những người lãnh đạo có lương tri, trí tuệ, có sáng suốt, có tấm lòng nhân hậu, có tinh thần đạo đức và họ sẵn sàng đãi ngộ xứng đáng để đền bù cho những việc làm do chúng đòn phép mê hoặc các em.

Các em cứ nhìn vào những tấm gương của những kẻ mất trí điên khùng, từ trong nước ra tới hải ngoại, từ Đông sang Tây, với rất nhiều tên tuổi đã từng bị chúng kích thích phản bội lại cộng đồng, phản bội lại lý tưởng Tự Do Dân Chủ, Nhân Quyền và Tôn Giáo của hàng triêu người dân. Rồi cũng sẽ chẳng đem lại chút lợi ích tinh thần hay vật chất nào cho chính bản thân của những người này và ngay cả với các em, cuối cùng sẽ bị què hương ruồng bỏ giống nòi khinh. Nói các em “trẻ người non dạ”, “ăn chưa no, lo chưa tới” là như vậy.

Các em chịu khó nghiên cứu lịch sử trong việc đãi ngộ của đảng Cộng Sản Việt Nam đối với tất cả những đồng chí, những người đã từng cộng tác và hy sinh hết tài sản, ngay cả mạng sống của họ cho chúng, các em sẽ rõ những kết quả thật quá bi thảm, ê chề.

Cuối cùng, đối với chúng, chỉ là việc vắt chanh bỏ vỏ, nếu không muốn nói là sẽ mất cả mạng sống dưới bàn tay không gớm máu của chúng, giống như những tên tuổi mà hồi gần đây các em đã có nghe nói tới, như những Việt kiều nhẹ dạ quay về cộng tác, bợ đỡ làm ăn với chúng, như chính lãnh tụ của chúng là Hồ Chí Minh, hẳn đã cam tâm cảm thú, cướp vợ của chính đồng chí của mình, ân ái, ăn nằm, làm tình trên thân xác của người ta rồi ngay sau đó ra lệnh cho thuộc hạ giết người ta chết một cách thảm khốc tức tưởi để phi tang (những tài liệu này do điệp vụ Nga tiết lộ).

Nhân câu chuyện tâm tình đơn sơ này, chúng tôi cũng xin nhắc nhở những người đang được sinh sống an lành ở Mỹ mà cố tình quên đi dĩ vãng, tự lừa dối bản thân hay vì một chút bổng lộc, quyền lợi cá nhân phù du mà cam tâm thỏa hiệp, làm chó săn, mà tán trợ tiếp tay cho giặc để chúng tiếp tục hại dân bán nước, hãy sớm thức tỉnh, để lịch sử, khi phán xét sẽ không liệt vào những hạng người “không lưu danh thiên cổ, cũng đừng lưu xú vạ niên”.

Câu chuyện tâm tình chúng tôi muốn chia sẻ với các em hôm nay chỉ là như vậy. Mong các em không hiểu lầm, không ngộ nhận và không phiền trách. Nếu các em không muốn là người lưu danh tốt lại cho đời sau thì cũng đừng tiếp tay thổi thêm những nọc độc nguy hại, hôi hám dơ bẩn vào trong đời sống của cộng đồng người Việt tha phương. Tất cả những bậc cha bác trưởng thượng hay những người yêu nước, họ đang ngày đêm tranh đấu để đòi hỏi cho được

Tự Do Nhân Quyền và Tôn Giáo cho Việt Nam, những người yêu nước làm truyền thông ở trong và ngoài nước cũng đang ngày đêm hy sinh trần trở phải hoàn thành cho được sứ mạng thiêng liêng của những người tự ý thức rằng còn nặng lòng với quê cha đất tổ, với sự công bằng và no ấm cho toàn dân Việt.

Chúng tôi thật lòng không nỡ để cho tương lai của các em bị chôn vùi chỉ vì chút kiêu căng tự mãn, chỉ vì chút nhẹ dạ đại khờ, hay chút hứa hẹn hảo huyền, để rồi các em bị lún sâu trong bãi sinh lầy hôi hám không bao giờ tấy uest được. Các em đang làm cho cộng đồng của chúng ta sáo trộn không yên thay vì được cùng nhau sum vầy trong không khí của một mùa Xuân mới.

Mến chúc các em những ngày tháng thật tươi sáng ở vùng trời bình minh phía trước. Nếu các em muốn có một cuộc đối thoại trong thân tình, các em đừng ngần ngại, hãy cùng ngồi xuống để trao đổi, bỏ khuyết những sai sót với chúng tôi, với các bậc cha ông chú bác của các em lúc nào cũng luôn mở rộng vòng tay với tinh thần đồng bào ruột thịt thâm tình nhân ái. Mến chào các em!

Nguyễn Hà

California Jan, 15/2009

Google Translate

Select Language

[Gadgets powered by Google](#)